

Lineární modely – 10. přednáška

Lineární programování

Ondřej Klíma

25. 4. 2013

- Simplexy, rovnoběžnostěny a další konvexní množiny
- Úloha lineárního programování
- Dvoudimenzionální příklad
- Simplexový algoritmus

Definice

Nechť A_0, \dots, A_k je $k + 1$ bodů afinního prostoru \mathcal{A} v obecné poloze. Pak k -rozměrný **simplex** $\Delta = \Delta(A_0, \dots, A_k)$ generovaný těmito body je definován jako množina všech afinních kombinací bodů A_i s pouze nezápornými koeficienty, tzn.

$$\Delta = \{t_0 A_0 + t_1 A_1 + \dots + t_k A_k \mid t_i \in [0, 1], \sum_{i=0}^k t_i = 1\}.$$

Jednorozměrný simplex je **úsečka**, dvourozměrný **trojúhelník**.

Nestačí nám to. Chceme čtyřúhelníky a složitější prostorová tělesa.

Definice

Nechť u_1, \dots, u_k jsou libovolné vektory v zaměření \mathbb{R}^n , $A \in \mathcal{A}_n$ je libovolný bod. **Rovnoběžnostěn** $\mathcal{P}_k(A; u_1, \dots, u_k) \subseteq \mathcal{A}_n$ je množina

$$\begin{aligned}\mathcal{P}_k(A; u_1, \dots, u_k) &= \\ &= \{A + c_1 u_1 + \dots + c_k u_k \mid 0 \leq c_i \leq 1, i = 1, \dots, k\}.\end{aligned}$$

Jsou-li vektory u_1, \dots, u_k nezávislé, hovoříme o k -rozměrném rovnoběžnostěnu $\mathcal{P}_k(A; u_1, \dots, u_k) \subseteq \mathcal{A}_n$.

Tj. rovnoběžník v \mathbb{R}^3 je rovnoběžnostěn (dimenze 2).

Definice

Podmnožina M afinního prostoru se nazývá **konvexní**, jestliže s každými svými dvěma body A, B obsahuje i celou úsečku $\Delta(A, B)$.

- Každá konvexní množina obsahuje s každými $k + 1$ body v obecné poloze i celý jimi definovaný simplex.
- Konvexními množinami jsou např.:
 - prázdná podmnožina,
 - afinní podprostory,
 - úsečky, polopřímky $p = \{P + t \cdot v; t \geq 0\}$,
 - obecněji k -rozměrné poloprostory
 $\alpha = \{P + t_1 \cdot v_1 + \dots + t_k \cdot v_k \mid t_1, \dots, t_k \in \mathbb{R}, t_k \geq 0\}$,
 - úhly v dvojrozměrných podprostorech
 $\beta = \{P + t_1 \cdot v_1 + t_2 \cdot v_2 \mid t_1 \geq 0, t_2 \geq 0\}$,
 - další: nekonečný jehlan, kužel, koule, mnohostěny.

Přímo z definice také plyne, že průnik libovolného systému konvexních množin je opět konvexní množina.

Definice

Průnik všech konvexních množin obsahujících danou množinu M nazýváme **konvexní obal** $\mathcal{K}(M)$ množiny M .

Věta

Konvexní obal libovolné podmnožiny $M \subseteq \mathcal{A}$ je

$$\mathcal{K}(M) = \{t_1 A_1 + \dots + t_s A_s \mid s \in \mathbb{N}, \sum_{i=1}^s t_i = 1, t_i \geq 0, A_i \in M\}$$

Konvexní obaly konečných množin bodů se nazývají **konvexní mnohostěny**. Jsou-li definující body A_0, \dots, A_k konvexního mnohostěnu v obecné poloze, dostáváme právě k -rozměrný simplex.

Příklad

Rozhodněte, zda leží bod $X = [2, 1, 0]$ uvnitř konvexního obalu bodů $[0, 2, 1]$, $[1, 0, 1]$, $[3, -2, -1]$, $[-1, 0, 1]$.

Sestavíme nehomogenní lin. soustavu, pro koeficienty t_1, t_2, t_3, t_4 , afinní kombinace daných bodů, která dává bod X (jsou určeny jednoznačně, pokud dané body neleží v rovině).

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 & 3 & -1 \\ 2 & 0 & -2 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} t_1 \\ t_2 \\ t_3 \\ t_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Poslední rovnice udává, že jde o afinní kombinaci. Řešením soustavy dostáváme $(t_1, t_2, t_3, t_4) = (1, 0, 1/2, -1/2)$, nejedná se tedy o konvexní kombinaci. Bod X neleží v konvexním obalu.

Příklad (Modifikace příkladu 3.1 ze skript)

Firma vyrábí šroubky a matice.

- Šroubky i matice jsou lisovány – vylisování krabičky šroubků trvá 1 minutu, krabička matic je lisována 2 minuty.
- Šroubky i matice balí do krabiček – krabička šroubků se balí 1 minutu, krabička matic 4 minuty.
- Firma má k dispozici 2 hodiny času pro lisování a 3 hodiny času pro balení výrobků.
- Vzhledem k poptávce chce firma vyrobit maximálně o 30 krabiček matic více než krabiček šroubků.
- Firma nemůže vyrobit více než 110 krabiček šroubků.
- Zisk z jedné krabičky je 20 Kč (šroubky) a 100 Kč (matice).

Kolik krabiček šroubků a matic má firma vyrobit, chce-li dosáhnout maximálního zisku?

Matematická formulace příkladu

- Buď x_1 počet krabiček šroubků, x_2 počet krabiček matic.
- Ze zadání dostáváme omezující podmínky:

$$x_1 + 2x_2 \leq 120$$

$$x_1 + 4x_2 \leq 180$$

$$x_2 \leq 30 + x_1$$

$$x_1 \leq 110$$

- Účelová funkce (funkce udávající zisk při daném počtu vyrobených šroubků a matic) je $20x_1 + 100x_2$.
- Předchozí soustava nerovnic zadává v \mathbb{R}^2 určitou oblast (implicitně $x_1 \geq 0$ a $x_2 \geq 0$) a optimalizace zisku znamená najít v této oblasti bod (případně body) s nejvyšší hodnotou účelové funkce. Tj. lze řešit „geometricky“.
- Optimální řešení: průsečík přímků $p : x_1 + 4x_2 = 180$ a $q : x_2 = 30 + x_1$. Tj. bod $x_1 = 12, x_2 = 42$.

Formulace obecné úlohy lineárního programování

Definice

Obecnou úlohou lineárního programování rozumíme

$$\max\{c \cdot x^T \mid A \cdot x^T \leq b^T\}$$

kde $c = (c_1, \dots, c_m)$ je vektor účelové funkce, $x = (x_1, \dots, x_m)$ vektor proměnných, $A \in \text{Mat}_{k,m}(\mathbb{R})$ matice soustavy lineárních omezení a $b \in \mathbb{R}^k$ vektor (omezení).

V našem příkladě: $m = 2$, $c = (20, 100)$ a $A \cdot x^T \leq b^T$ je tvaru

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 4 \\ -1 & 1 \\ 1 & 0 \\ -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} \leq \begin{pmatrix} 120 \\ 180 \\ 30 \\ 110 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Manipulace s úlohami lineárního programování

- Minimalizaci nemá smysl formulovat zvlášť, neboť $\min\{c \cdot x^T \mid \dots\}$ je totéž co $\max\{-c \cdot x^T \mid \dots\}$.
- Lze uvažovat i rovnice $a \cdot x^T = p$, které jsou ekvivalentní s dvojicí nerovnic $a \cdot x^T \leq p$, $-a \cdot x^T \leq -p$.
- Naopak libovolnou nerovnici lze zavedením nové proměnné převést na rovnici s dodatečnou podmínkou

$$(a_1, \dots, a_m) \cdot (x_1, \dots, x_m)^T \leq b_0 \iff$$

$$(a_1, \dots, a_m, 1) \cdot (x_1, \dots, x_m, y)^T = b_0, y \geq 0.$$

- Požadavek nezápornosti řešení lze rozšířit na všechny proměnné, neboť místo proměnné x lze vzít $x = x' - x''$, kde $x', x'' \geq 0$.

Definice

Standardní úlohou lineárního programování rozumíme

$$\max\{c \cdot x^T \mid A \cdot x^T = b^T, x \geq 0\}.$$

Příklad ve tvaru standardní úlohy

Máme 4 nerovnosti, takže potřebujeme 4 nové proměnné:

y_1, y_2, y_3, y_4 . Pak $c = (20, 100, 0, 0, 0, 0)$ a $A \cdot x^T = b^T$ je tvaru

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 4 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ y_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 120 \\ 180 \\ 30 \\ 110 \end{pmatrix}$$

Tabulkový zápis standardní úlohy:

-20	-100	0	0	0	0	0
1	2	1	0	0	0	120
1	4	0	1	0	0	180
-1	1	0	0	1	0	30
1	0	0	0	0	1	110

Existence řešení úlohy lineárního programování

Všimněme si, že body splňující systém omezení tvoří konvexní množinu. Jde totiž o průnik poloprostorů.

Pro každou úlohu lineárního programování nastane právě jedna z následujících tří možností:

- Optimální řešení neexistuje, protože neexistuje žádné přípustné řešení.
- Optimální řešení neexistuje z důvodu neohraničenosti. (Úloha má ale přípustná řešení).
- Existují optimální řešení (může jich být více).

My se zpravidla budeme potýkat se situacemi třetího typu, protože jednak bývají přirozeně „omezeny zdroje“ a navíc je k dispozici „triviální“ (nulové) přípustné řešení.

V různých ekonomických modelech chceme minimalizovat náklady nebo maximalizovat zisk při omezeních.

- *Úlohy finančního plánování*, související s optimalizací portfolia.
Určujeme přitom objemy investic do jednotlivých investičních variant s cílem držet se daných omezení na rizika a optimalizovat přitom zisk, resp. při očekávaném objemu minimalizovat rizika.
- *Marketingové aplikace*, např. alokace nákladů na reklamy v různých médiích nebo umístění reklam do časových termínů. Omezujícími podmínkami bude disponibilní rozpočet, rozložení cílových skupin apod.
- *Výživové problémy*, tj. návrh dávek různých komponent výživy s daným složením a omezujícími požadavky na celkové objemy výživových látek.
- *Personální úlohy*, kdy jsou pracovníci s různými kvalifikacemi a dalšími předpoklady rozdělováni do směn.
- *Distribuce zboží* ze skladů je třeba distribuovat zboží mezi zákazníky, při minimalizaci nákladů na dopravu.

Simplexový algoritmus pro standardní úlohu

- Idea – postupujeme z vrcholu do vrcholu po hranách a vylepšujeme hodnotu účelové funkce.
- Řešíme zjednodušenou úlohu, kde $Ax \leq b$, s $b \geq 0$, tudíž máme „bezpracně“ přípustné nulové řešení.
- Obecně se musí startovní řešení najít, resp. ukázat, že neexistuje. My nebudeme dělat.

Simplexový algoritmus – tabulkový zápis

Tabulkový zápis standardní úlohy:

-20	-100	0	0	0	0		0
1	2	1	0	0	0		120
1	4	0	1	0	0		180
-1	1	0	0	1	0		30
1	0	0	0	0	1		110

- Sloupce s pivotem – v pravém sloupci v řádku s pivotem se nachází aktuální hodnota příslušné proměnné. Zde $y_1 = 120$, $y_2 = 180$, $y_3 = 30$, $y_4 = 110$.
- Sloupce bez pivota – příslušná proměnná je nulová. Zde $x_1 = 0$, $x_2 = 0$.
- Aktuální hodnota účelové funkce – pravý horní roh. Zde 0.

Simplexový algoritmus – jeden krok výpočtu

$$\begin{array}{ccc|c} -c_1 & \dots & -c_n & 0 \\ \hline a_{11} & \dots & a_{1m} & b_1 \\ \vdots & & \vdots & \vdots \\ a_{k1} & \dots & a_{km} & b_k \end{array}$$

- 1 Vybereme první sloupec zleva, který má v záhlaví záporný prvek. Nechť je to j -tý sloupec.
- 2 V j -tém sloupci vybereme z kladných čísel a_{ij} to, pro které je poměr $\frac{b_i}{a_{ij}}$ minimální.
- 3 Eliminujeme celý j -tý sloupec této tabulky s pivotem a_{ij} (tzn. elementárními řádkovými transformacemi dané tabulky dosáhneme toho, že ve vybraném sloupci bude číslo 1 na místě a_{ij} a jinak samé nuly).

Poznamenejme, že pravý sloupec zůstává během výpočtu nezáporný.

Simplexový algoritmus – příklad – první krok

-20	-100	0	0	0	0		0	
1	2	1	0	0	0		120	120
1	4	0	1	0	0		180	180
-1	1	0	0	1	0		30	
1	0	0	0	0	1		110	110

0	-100	0	0	0	20		2200	
0	2	1	0	0	-1		10	
0	4	0	1	0	-1		70	
0	1	0	0	1	1		140	
1	0	0	0	0	1		110	

$$x_1 = 110, x_2 = 0, y_1 = 10, y_2 = 70, y_3 = 140, y_4 = 0$$

Simplexový algoritmus – příklad – druhý krok

0	-100	0	0	0	20	2200	
0	2	1	0	0	-1	10	10
0	4	0	1	0	-1	70	17,5
0	1	0	0	1	1	140	140
1	0	0	0	0	1	110	

0	0	50	0	0	-30	2700	
0	1	$\frac{1}{2}$	0	0	$-\frac{1}{2}$	5	
0	0	-2	1	0	1	50	
0	0	$-\frac{1}{2}$	0	1	$\frac{3}{2}$	135	
1	0	0	0	0	1	110	

$$x_1 = 110, x_2 = 5, y_1 = 0, y_2 = 50, y_3 = 135, y_4 = 0$$

Simplexový algoritmus – příklad – třetí krok

0	0	50	0	0	-30	2700	
0	1	$\frac{1}{2}$	0	0	$-\frac{1}{2}$	5	
0	0	-2	1	0	1	50	50
0	0	$-\frac{1}{2}$	0	1	$\frac{3}{2}$	135	90
1	0	0	0	0	1	110	110

0	0	-10	30	0	0	4200	
0	1	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	0	30	
0	0	-2	1	0	1	50	
0	0	$\frac{5}{2}$	$-\frac{3}{2}$	1	0	60	
1	0	2	-1	0	0	60	

$$x_1 = 60, x_2 = 30, y_1 = 0, y_2 = 0, y_3 = 110, y_4 = 50$$

Simplexový algoritmus – příklad – čtvrtý krok

0	0	-10	30	0	0	4200	
0	1	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	0	30	
0	0	-2	1	0	1	50	
0	0	$\frac{5}{2}$	$-\frac{3}{2}$	1	0	60	24
1	0	2	-1	0	0	60	30

0	0	0	24	4	0	4440	
0	1	0	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{5}$	0	42	
0	0	0	$-\frac{1}{5}$	$\frac{4}{5}$	1	98	
0	0	1	$-\frac{3}{5}$	$\frac{2}{5}$	0	24	
1	0	0	$\frac{1}{5}$	$-\frac{4}{5}$	0	12	

$$x_1 = 12, x_2 = 42, y_1 = 24, y_2 = 0, y_3 = 0, y_4 = 98$$

Konec výpočtu:

- Celé záhlaví je nezáporné, máme optimální řešení.
- Pokud během výpočtu narazíme na sloupec se záporným číslem v záhlaví, který je celý nekladný, pak optimální řešení neexistuje z důvodu neohraničenosti.

V našem příkladě máme optimální řešení $x_1 = 12$, $x_2 = 42$ s optimální hodnotou účelové funkce 4.440.

- Konvexní obal – zda zadaný bod je vnitřní bod.
- Geometrické řešení úlohy lineárního programování v rovině.
- Algoritmické řešení zjednodušené úlohy lineárního programování. (Jednoduché zadání, kde kromě doplňkových proměnných jsou maximálně 2 původní proměnné.)